

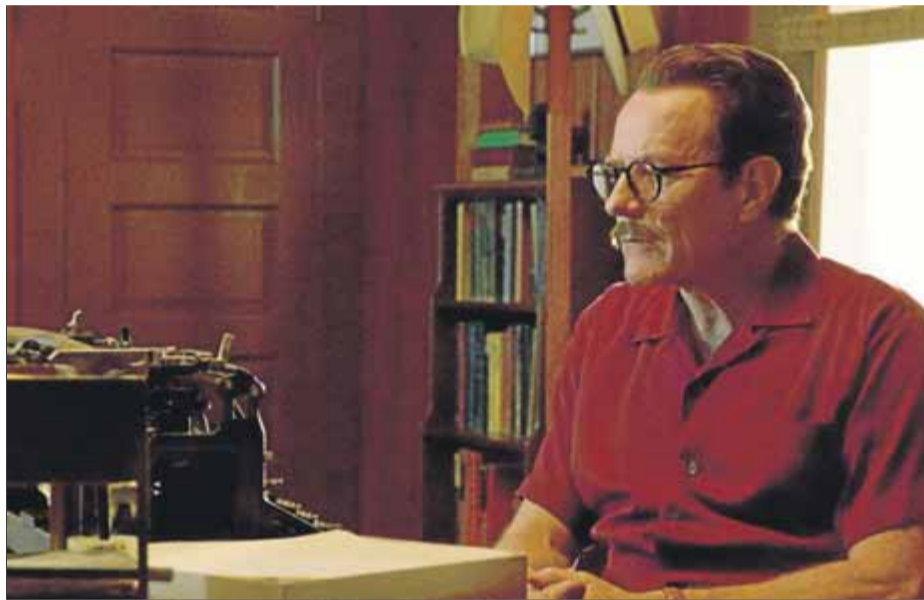
La Filmoteca dedica un cicle a la cacera de bruixes quan fa 70 anys del primer gran Comitè d'Activitats Antiamericanes a Hollywood

Bruixes i traïdors

Bernat Salvà
BARCELONA

“Fa 70 anys del primer gran Comitè d'Activitats Antiamericanes”, explica Esteve Rimbau, director de la Filmoteca de Catalunya. “No va ser el primer, i va ser abans de McCarthy. És el moment històric en què Hollywood es posa en el punt de mira.” Amb aquest motiu, la Filmoteca programa un petit cicle de cinc films amb el títol de *70 anys de la cacera de bruixes a Hollywood*, que va arrencar ahir amb la projecció de *Trumbo* (es tornarà a projectar el 29 de desembre) i s'allargarà fins al 4 de gener.

Rimbau comenta que és un cicle “petit, però molt representatiu, amb quatre pel·lícules que reconstrueixen el període”: *Trumbo* [2015], la biografia que es va fer fa poc sobre Dalton Trumbo; *La tapadora* [1976], amb Woody Allen, “escrita i dirigida per gent que va estar a les llistes, i per tant autobiogràfica”; *Caza de brujas*

‘Trumbo’ va inaugurar ahir el cicle i es tornarà a projectar el 29 de desembre ■ ARXIU

[1991], amb Robert De Niro, que “és la història dels Deu de Hollywood”, i *Buenas noches y buena suerte* [2005], dirigida per Georges Clooney, “la història d'un periodista de la televisió nord-americana que va tenir el coratge d'enfrontar-se al maccarthisme”. També es projecta *La ley del silencio*, “la pel·lícula que Elia Kazan dirigeix

després de denunciar els seus camarades i es pot llegir com una apologia de la delació”.

Altaveu anticomunista
El director de la Filmoteca defineix el maccarthisme com “un moviment molt ampli fruit de la guerra freda i destinat a denunciar i erradicar la infiltració de comunistes dins els EUA”.

La campanya va afectar molts sectors i, segons Rimbau, “Hollywood tenia l'al·licient que eren rostres coneguts, representava un altaveu propagandístic molt important”.

Ara fa 70 anys, el 1947, “es va fer el procés del qual van sortir els Deu de Hollywood, entre els quals hi havia Dalton Trumbo, directores com ara Edward

Dmytryk, guionistes, actors...” “Molts d'ells van acabar a la presó –continua Rimbau–, i alguns d'ells, com ara Dmytryk, per sortir-ne van acabar denunciant els seus companys. El fet de canviar de bàndol i delatar companys va tenir una repercussió important.”

Tensió a Barcelona

Esteve Rimbau va ser testimoni d'un episodi relacionat amb tot això: “Al Festival de Barcelona del 1988 es va fer una sessió a l'edifici de la Diputació de la rambla Catalunya on estaven convocats alguns supervivents dels Deu de Hollywood, i hi va haver un enfrontament directe de dues persones que eren a la taula, Jules Dassin i John Berry, que van denunciar públicament Edward Dmytryk que estava assegut a la platea. Li van dir: «Tu vas ser el camarada que, per sortir de la presó i salvar la teva carrera i la família, ens vas denunciar.» Va ser un moment d'una tensió brutal.” ■

Crítica teatre

Jordi Bordes

Hipnòtic

Medusa

Companyia: La Virgueria
20 de desembre (fins avui) a la sala Tallers del TNC

La darrera proposta de La Virgueria, amb dramaturgia de Pablo Ley, és hipnòtica. Hi ha una aridesa en la posada en escena que es reconforta amb un espai, un moviment i una música suggeridora, que insinua costures i permet volar més enllà del quadre de l'horror. Quan se surt del pati de butaques, els dibuixos del vestíbul de la Tallers miren d'una manera molt diferent el públic. Criden anguiats.

L'adaptació de *Medusa* és una combinació perfecta entre el dramaturg i la companyia (ja van compartir producció a *Paisaje sin casas*, el 2013). La producció (premi Quim Masó 2016) afronta una dramaturgia a partir de la novel·la de Ricardo Menéndez Salmón. S'elabora des del negatiu: marcant el rastre dels que van conèixer aquest personatge insòlit i intenten entendre el seu dolor. És una narració a una veu compartida que se la van passant els diferents actors i que dialoga, però sense interpretació. És una mirada que demana molt de l'espectador però que es deixa seduir per les postals escèniques. Prohaska creu en l'art brut, però no en la ideologia. La Virgueria defensa el teatre de militància des de la poètica. ■

Críticadansa

Valèria Gaillard

Una Anna Karenina en cos i ànima

Anna Karenina

Eifman Ballet
Gran Teatre del Liceu. 20 de desembre 2017

Comptades vegades es dona el cas que un ballet excel·leixi en els ballarins, la posada en escena, el vestuari, la coreografia, la música... Doncs bé, l'*Anna Karenina* de l'Eifman Ballet ho té tot, fins i tot l'orquestra en directe, tot un luxe avui dia. La companyia de Sant Petersburg, que debutava al Gran Teatre del Liceu amb aquest títol tan poc programat, va proposar una adaptació del clàssic de Tolstoi de caire psicològic

amb un final molt ben resolt a nivell de la dramaturgia. Segurament el puntal de l'espectacle és la ballarina Maria Abashova, que va donar vida a una dona apassionada, expressiva, desesperada per moments, una Karenina en cos i ànima que va ser ovacionada pel públic.

El comte Vronsky no va quedar pas eclipsat, i Oleg Gabyshev va estar a l'altura de la seva *partenaire*, i va brodar un personatge testosterònic per moments, i en d'altres dolç i enamorat. La coreografia d'Eifman alterna neoclàssic i contemporani en una mesura justa i gens força-

Una foto promocional d'‘Anna Karenina’, amb Maria Abashova en el paper principal ■ SOUHEIL MICHAEL KHOURY

da que requereix al ballarí uns grans salts acabats a terra, d'una execució gairebé miraculosa. Pel que fa a Abashova, ballarina total,

s'ha de llançar en diverses ocasions als braços del seu amant i per moments sembla que gairebé vola. Al marge dels vertiginosos

passos a dos, violents amb Karenin (un impecable Oleg Markov) i apassionats amb Vronsky, un altre dels èxits d'aquesta producció del 2005 són els números del cos de ball. Són estèticament precioses les escenes dels balls de saló amb un vestuari realment espectacular.

Ras i curt, la companyia de Boris Eifman, gat vell de l'escola russa, deixa ben amunt l'ensenyament de la dansa al Gran Teatre del Liceu i fa replantejar la qualitat d'altres companyies russes que visiten els teatres de Barcelona amb els eternals *El llac dels cignes* o *El Trencanous*...

837789-1179029w

Ajuntament de Sabadell

ANUNCI

Aprovació definitiva de la nova Ordenança Municipal Reguladora dels Expedients Urbanístics (OMREU)

L'Ajuntament de Sabadell, en sessió plenària realitzada el 22 de novembre de 2017, va adoptar, entre d'altres, els següents acords:

Aprovar definitivament la nova Ordenança Municipal Reguladora dels Expedients Urbanístics (OMREU), estimar en part les al·legacions presentades pels col·legis professionals i la cooperativa Som Energia Sabadell i desestimar l'al·legació número tres formulada pel Consell Intersectorial d'Empresaris de Sabadell i Comarca. El text definitiu de l'Ordenança està publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona de 19 de desembre de 2017, al tauler d'Edictes de la seu electrònica de l'Ajuntament, i al web municipal (<http://www.sabadell.cat>).

Juli Fernández Olivares,
Tinent d'alcalde de l'Àrea de Cohesió Territorial
Sabadell, 19 de desembre de 2017